هرگاه مگسی در ظرف آب یکی از شما افتاد، آن را در آب غوطه دهد، سپس بیرون بیندازد. زیرا در یکی از بال هایش، مرض و در بال دیگرش شفا می باشد.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِذَا وَقَعَ الذُّبَابُ فِي شَرَابِ أَحَدِكُمْ فَلْيَغْمِسْهُ ثُمَّ لِيَنْزِعْهُ فَإِنَّ فِي أحد جَنَاحَيْهِ دَاءً، وَالْأُخْرَى شِفَاءً»: «هرگاه مگسی در ظرف آب یکی از شما افتاد، آن را در آب غوطه دهد، سپس بیرون بیندازد. زیرا در یکی از بال هایش مرض و در بال دیگرش، شفا می باشد». ودر روایت دیگری آمده است: «وإنّهُ يَتَّقِي بجَنَاحِهِ الذي فيهِ الدَّاءُ»: «زیرا بالی که در آن پاد زهر است، خود را نگه می دارد».

[صحیح است] [به روایت بخاری - به روایت ابوداوود - به روایت احمد]

رسول الله صلی الله علیه وسلم خبر می دهد که چون مگسی در ظرف آب کسی افتاد، آب را دور نریزد، بلکه مگس را بطور کامل در آن غوطه ور نماید؛ زیرا در یکی از بال های مگس مرض است و آن همان بالی است که در آب نموده است و در بال دیگرش شفای همان مرض می باشد. پزشکی جدید نیز درستی این گفته را که مسلمانان از قرن ها پیش می دانستند، ثابت کرده است. پس الله را بخاطر نعمت اسلام شکر می گوییم.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/8363